

EL CEL EN LA FE

La fe és l'acte d'amor més
gran del lliure albir

NE 5.2

“Estigueu en mi”

(Jn 15, 4).

És el Verb de Déu qui dona aquesta ordre, qui manifesta aquesta voluntat.

Estigueu en mi no només uns instants, algunes hores passatgeres, sinó

Estigueu en mi d'una manera permanent, habitual.

*Estigueu en mi, pregueu en mi, adoreu en mi, estimeu en mi, sofriu en mi,
treballeu en mi, obreu en mi.*

*Estigueu en mi per presentar-vos a qualsevol persona, a qualsevol cosa,
penetreu sempre cada cop més en aquesta profunditat.*

És vertaderament aquesta

*“la soledat on Déu vol atraure a l'ànima
per parlar-li”.*

Aquest text és de
santa Isabel de la Trinitat.
Forma part dels 10 dies de
recés que ella mateixa va
escriure uns mesos abans de
morir. El títol que Isabel va
posar a aquests dies de recés
és profund:

EL CEL EN LA FE.

Profund i espiritualment
molt significatiu,
ja que Isabel proposa viure
el Cel en aquesta terra
mitjançant la
FE.

Havia llegit fa temps aquest text i altres d'Isabel de la Trinitat.

Porto temps tractant de viure aquesta voluntat de Jesús:

“**Estigueu en mi**”.

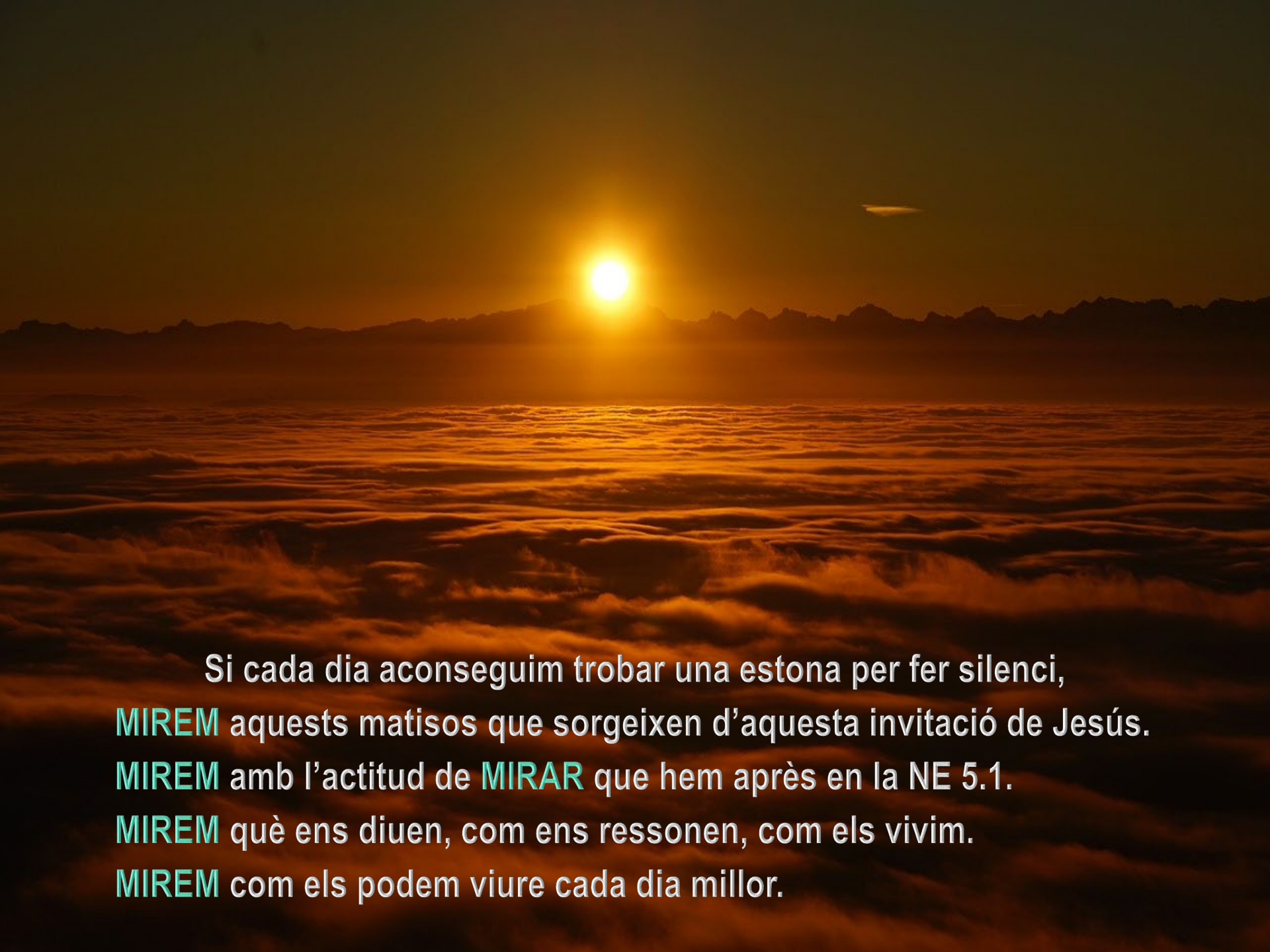
Si es viu amb constància, aquesta experiència condueix a una gran profunditat espiritual. Tenim l'oportunitat de descobrir molts matisos espirituals en aquest

“**Estigueu en mi**”,

que fan un gran bé a la nostra ànima. Agraïm a Jesús, per aquesta ordre seva:

“**Estigueu en mi**
com jo estic **en** vosaltres”.

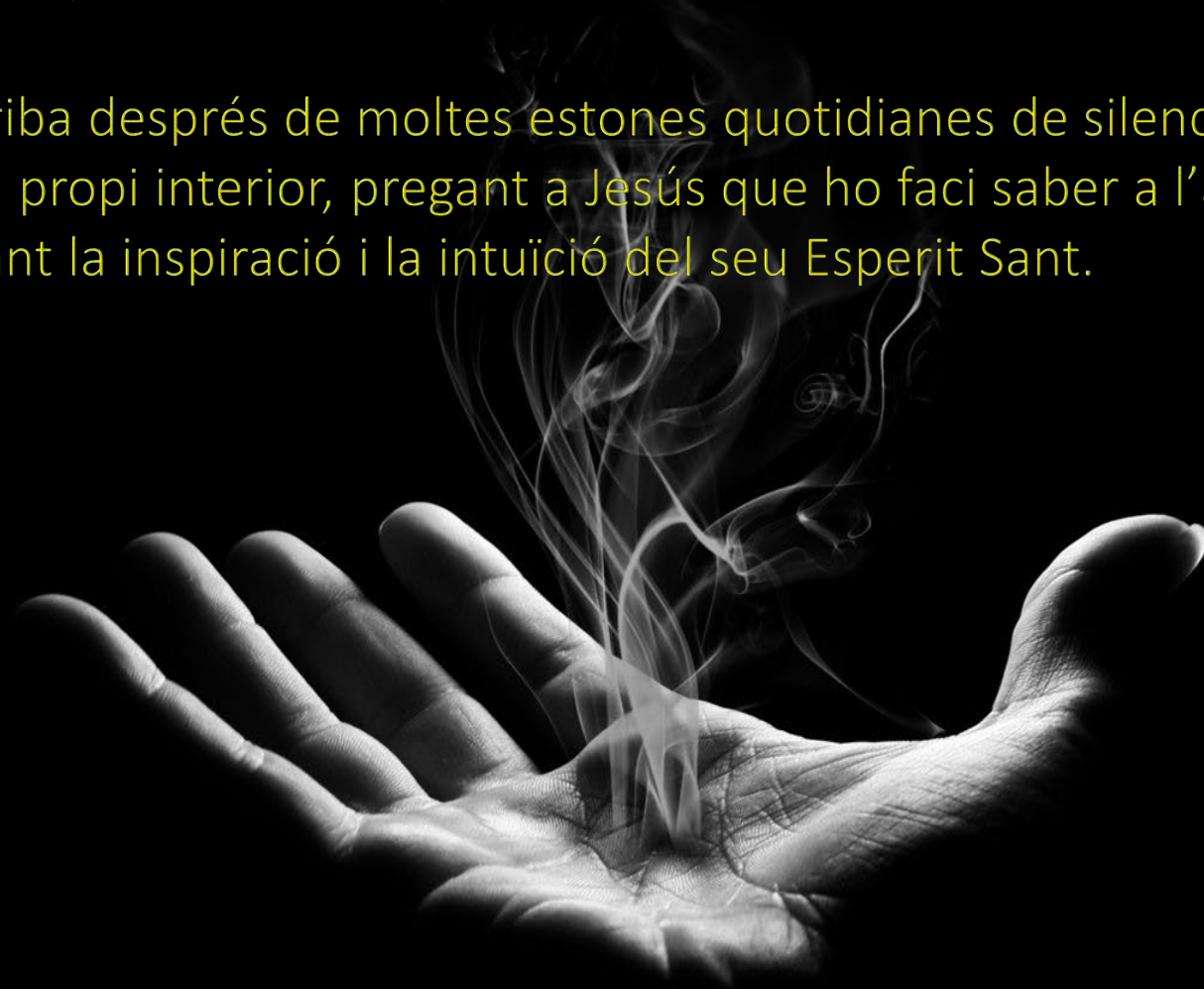
Si cada dia aconseguim trobar una estona per fer silenci,
MIREM aquests matisos que sorgeixen d'aquesta invitació de Jesús.
MIREM amb l'actitud de **MIRAR** que hem après en la NE 5.1.
MIREM què ens diuen, com ens ressonen, com els vivim.
MIREM com els podem viure cada dia millor.

- “Estigueu **en** mi...”
- Jesús no diu “Estigueu **amb** mi... sinó “Estigueu **en** mi...”
- És un matís molt important “Estar **en** Jesús...”
- En canvi “Estigueu **amb** mi” l’ego ens ho podria fer entendre com “estar al costat de Jesús”. No estaria gents malament, per suposat, però Jesús convida a anar molt més a fons. Ens convida **a entrar en la seva intimitat**.
- Això és molt més que “estar a prop seu”.
- “Estigueu **en** mi, és estar, no al seu costat, ni tant sols a prop d’ell, sinó en **Ell**, en **la seva intimitat**.”
- Aquesta invitació de Jesús és una prova immensa del seu d’amor .

“Estar **en** Jesús és una prova de fe.
S’està **en** Ell per fe i per amor.

Una qüestió important és com passar *d'estar amb, a estar en*.

La resposta arriba després de moltes estones quotidianes de silenci, de recolliment en el propi interior, preguntant a Jesús que ho faci saber a l'ànima, mitjançant la inspiració i la intuïció del seu Esperit Sant.

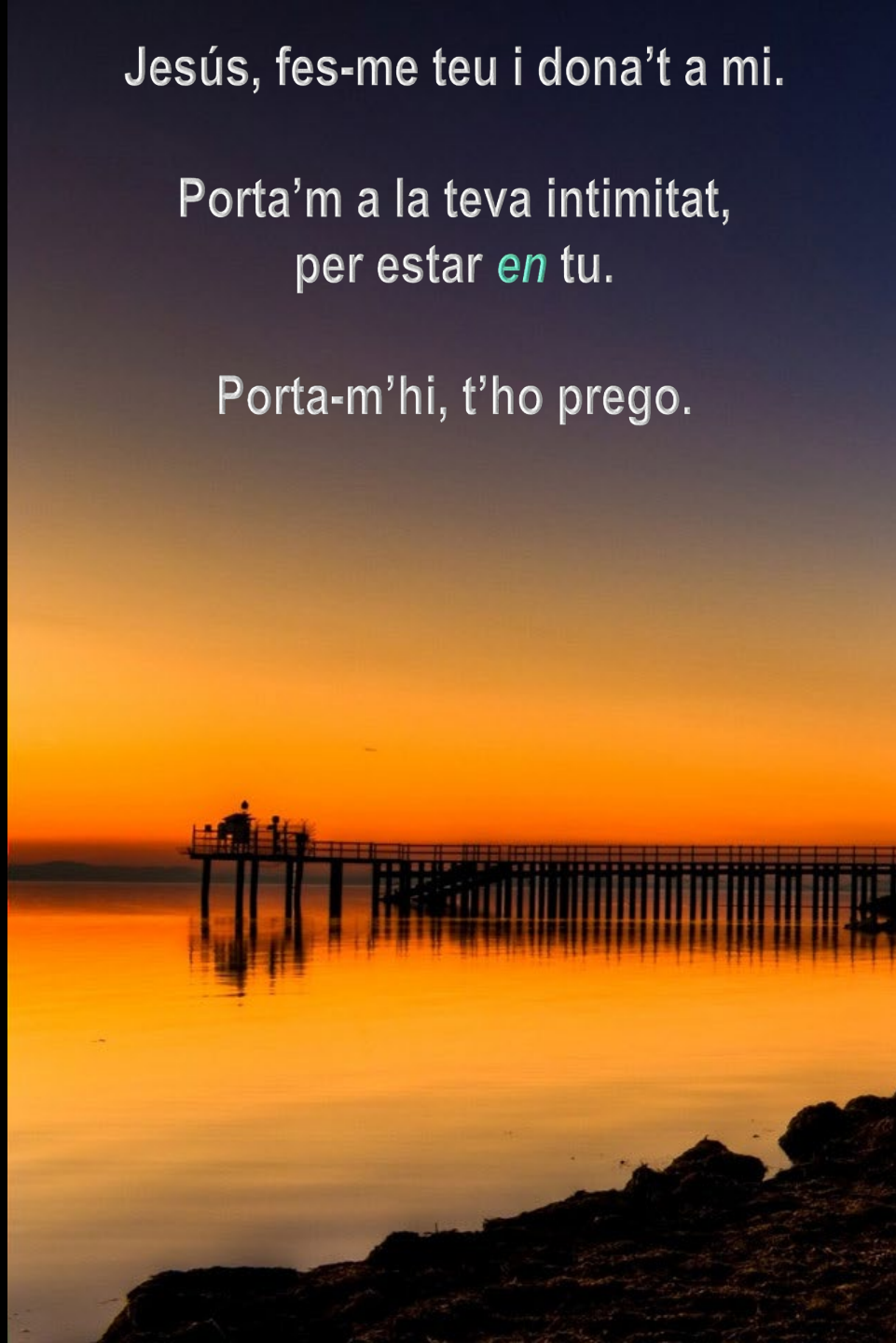

Alguns mantres concrets, ajuden a entrar *en* la intimitat de Jesús:

Jesús, fes-me teu i dona't a mi.

Porta'm a la teva intimitat,
per estar *en* tu.

Porta-m'hi, t'ho prego.

A digital illustration of a wooden bridge with curved railings, leading through a forest of tall, thin trees. At the far end of the bridge, a bright, glowing light emanates from the opening, creating a strong backlight effect and illuminating the scene with a warm, golden glow. The bridge is made of wooden planks and has a simple wooden railing on both sides. The trees are mostly bare, suggesting an autumn or winter setting. The overall mood is serene and hopeful.

Isabel diu:

*“Hem de baixar cada dia pel sender
de l’Abisme que és Déu.*

*Deixem-nos lliscar
per aquest pendent
amb una confiança tota plena d’amor.*

Hauríem de canviar aquesta ordre
així:

Perquè tu estàs *en* nosaltres,
és desig teu que nosaltres
estiguem *en* tu.
I, com estàs tu,
Jesús, *en* nosaltres?

Amb un amor immens per cada un!
Si l'ànima si concentra, sent l'amor
de Jesús.

Amb la fe que la intimitat *en* Jesús
acreix el nostre amor a Ell.

Tot comença amb aquest
acte de fe:
“tu estàs **en** mi,
tu estàs **en** nosaltres”.
Estàs **en** el profund de la
nostra ànima, si quan
truques a la porta l'ànima
et deixa entrar.

És un do tan gran,
del que no en som prou
conscients.

Aquesta NE 5.2 ens
ofereix l'oportunitat de
practicar i viure **en** la
intimitat de Jesús.

Jesús insisteix: Estigueu **en** mi permanentment. Feu-ho tot **en** mi.
Porteu les vostres relacions a mi i relacioneu-vos estant **en** mi, des de mi.
Penetreu sempre cada cop més **en** aquesta profunditat.

L'experiència que Jesús desitja que visquem, va molt més a fons del simple fet d'estar un al costat de l'altre. Jesús vol que penetrem **en** la seva intimitat.

Solem estar lluny d'aquesta
profunditat, més aviat
passem molt de temps en
contacte amb la vida
superficial.

Què ho fa?

La por a la soledat.
Ens costa molt gestionar-la.
No hi trobem sentit,
fins que no descobrim que

*“tu, Jesús, ens
esperes en aquesta
profunda soledat,
per parlar-nos”.*

Per altra banda, fora d'aquesta soledat ens és molt difícil escoltar-te.
En realitat, si penetrem **en** la intimitat de Jesús, la soledat es transforma en una
experiència d'unitat amb Ell, que només es comprèn i es viu des de la fe.

Tant el soroll de fora, com el soroll de dins,
ens dificulta entrar **en** intimitat amb el Ser diví.

Ens costa el recolliment. Demana temps, estones, que no les tenim
perquè ens semblen temps desaprofitat. Ens diem que no tenim
temps, perquè hem de fer tantes coses en el món exterior.

Llàstima de falsedat!

Hi ha molts moments morts al llarg del dia que no els aprofitem.
És un fet que el temps que dediquem a Déu, Ell ens multiplica
l'eficàcia del que després hem de fer.
Simplement, ens costa confiar i tenir fe.

L'altra dificultat és el desconeixement
que Jesús és allí,

en

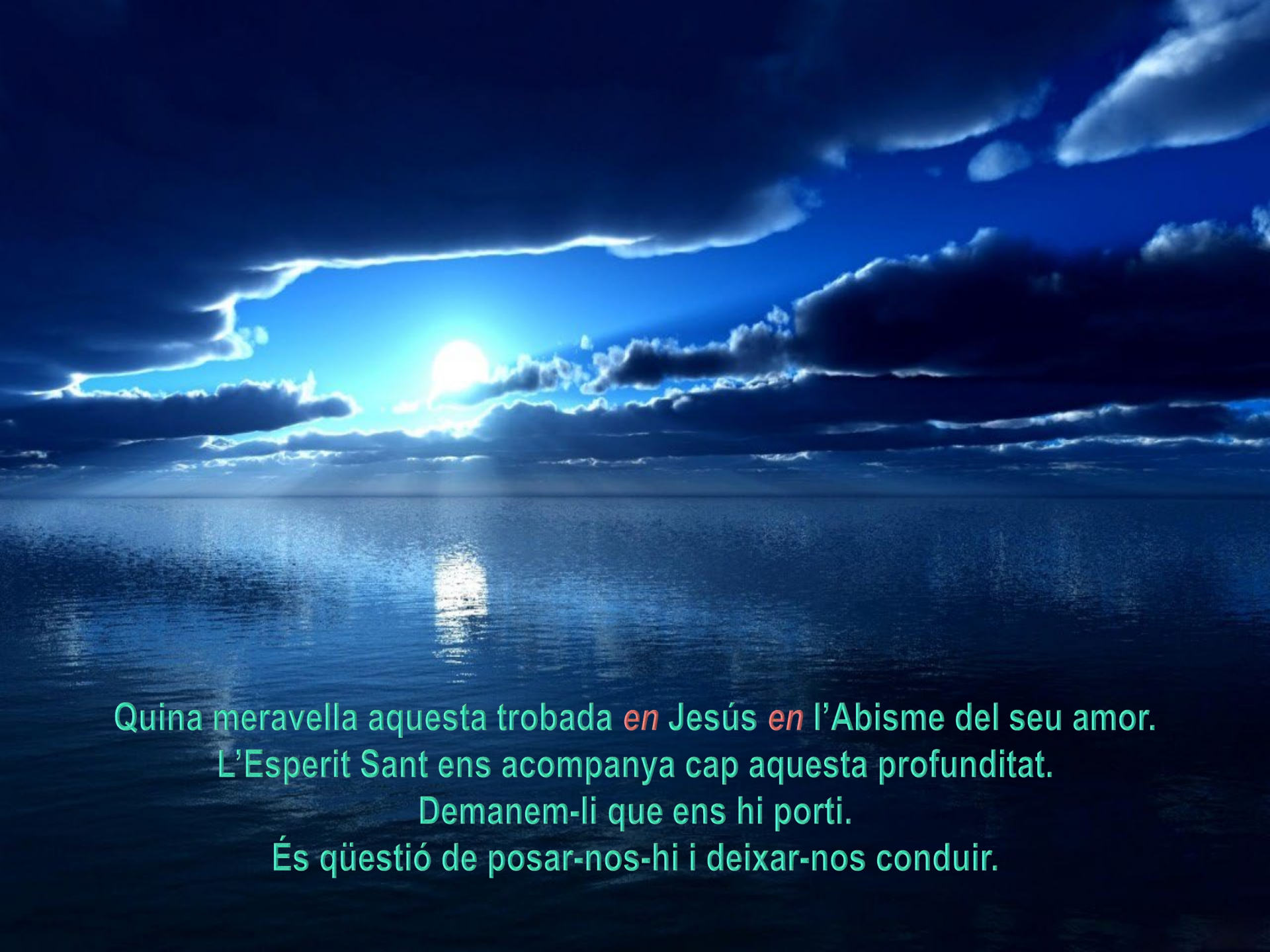
l'abisme del nostre no-res i misèria,
on tenim la possibilitat
de trobar-nos

**cara a cara
amb l'Abisme
de la misericòrdia
i la immensitat de Déu.**

Perquè es trobin aquests dos abismes,
és necessari

**morir a nosaltres mateixos,
perdre el nostre propi rastre
ser canviats en amor.**

De tot plegat s'encarrega l'Esperit Sant si tenim fe.

Quina meravella aquesta trobada *en* Jesús *en* l'Abisme del seu amor.
L'Esperit Sant ens acompanya cap aquesta profunditat.
Demanem-li que ens hi porti.
És qüestió de posar-nos-hi i deixar-nos conduir.

A tropical sunset scene with palm trees in the foreground and a body of water in the background. The sun is low on the horizon, creating a bright orange and yellow glow. The palm trees are silhouetted against the bright sky. The water reflects the sun's light, creating a shimmering path of light. The overall mood is serene and peaceful.

Arribats en aquest punt,
tenim necessitat d'augmentar la

fe.

Com?
Treballant-la

TREBALL

Busca Jesús *en* el teu
CENTRE
on Ell està sempre *en* tu

(El Centre 2 - Antoni Blay)

Després de practicar el “mirar” i “prendre consciència”, després de revisar a fons quina és la meva relació amb Jesús (els dos exercicis proposats en la NE 5.1),
Blay ajuda a aprendre a viure

en

el teu propi Centre:

tu *en* Jesús - Jesús *en* tu.

Es remarca contínuament la preposició

en

per subratllar la importància d'estar *en* Ell. Perquè no és estar en qualsevol lloc, sinó a l'interior d'Aquell que és el Camí, la Veritat, la Vida, l'Amor.

Estar *en* Jesús és estar *en* l'amor.

No ens cansem de la preposició
“en”

perquè necessitem que ens recordi
el treball que hem de fer en el nostre
camí espiritual:

Deixar-nos envair per Ell,
que és l'amor,
a l'interior de la nostra ànima.
Hem de convertir la nostra vida
en la inhabitació trinitària
en la nostra ànima
i de la nostra ànima
en la Trinitat.

Aquest exercici produeix el doble efecte:

1. Entrena a viure connectat amb el propi Centre.
2. Permet viure en plena consciència la presència de Jesús *en* el propi

Centre

Busca la Font en el teu

Centre

i no en ningú ni en cap altre lloc.
(Antoni Blay)

Sembla una contradicció, però, no ho és.

Fixa't bé: Tot el que sents i experimentes és variable.

Però en el centre de tot el que experimentes que és variable, hi ha un altre Centre,
el “teu Centre”.

Aquest Centre és la teva Realitat, la teva vertadera Identitat.

És la Realitat Central del teu Ser.

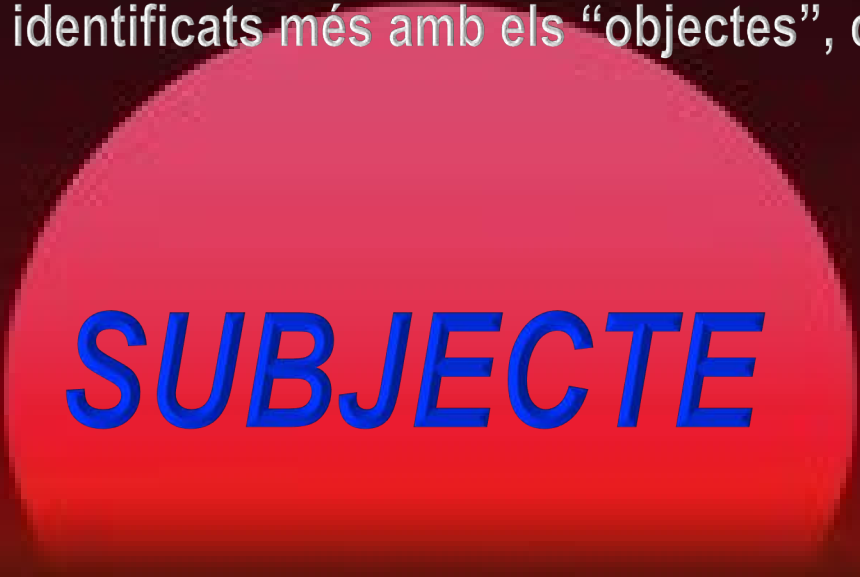
Resulta que en aquesta Realitat Central és on

Jesús està en tu.

Resulta que si aquests temes sobre la N.E. 5 els treballes a fons, de mica en mica et portaran a “**estar en Jesús**” com mai hi havies estat.

Saps per què?

Perquè, mentre hem viscut en el personatge, mai hem viscut des d'aquesta Realitat Central, sinó sempre en la falsa realitat del personatge. Vivim molts anys a la perifèria identificats més amb els “objectes”, que amb el

SUBJECTE

que som en el Centre del Ser. Allí hi tenim la nostra Identitat.
Per tant, se'ns dona la gran oportunitat de fer un pas molt important en el camí espiritual.

Dit d'una altra manera.

**Quan el que perceps ho interpretes
d'acord amb les elaboracions mentals,
que fa el personatge,
no vius des del Centre del teu Ser,
ni des la teva autèntica Identitat.**

Més greu encara:

**Com que no es pot servir
a dos senyors a l'hora,
mentre estás en el
personatge**

no estás

e n

Jesús.

Tot el que perceps, mira-t'ho bé fins a discernir què ve del Centre i què ve de fora.

Com fer aquest discerniment?

Estigues atent a les elaboracions mentals.

Mira bé a què dona importància i significat la teva ment-personatge.

Si et quedes encallat en preocupacions, pors, inseguretats, culpes, afeccions, judicis,... és el personatge qui comanda la teva ment.

Aleshores tota aquesta activitat mental et desconnecta de teu

Centre

La conseqüència de viure desconnectat del Centre,
pràcticament converteix en una utopia poder viure la invitació de Jesús:

Jo estic *en* tu,
tu estigues
***en* mi**

Tingues en compte:

La ment no és el
Centre.

Només és un instrument per connectar-
nos amb el nostre Centre.

Recorda't de diferenciar:

Ment

- És la Consciència Conscient del Ser.
- Eina de discerniment, del Centre, del Fons, de Déu, de la Supraconsciència

ment

- Processadora de continguts del personatge.
- És la ment superficial, perifèrica.

Utilitza la ment per MIRAR conscientment i per Centrar-te.

Des del Centre, vius l'experiència de Ser.

Aleshores el Ser mira i discerneix els continguts de la ment.

Tu ets el Ser que *no es perd ni es confon amb els continguts de la ment, sinó que els MIRA i els diferencia de la*

Realitat Central del *Ser*

Per què és tan important viure en i des del

Centre?

Des del Centre
es descobreix
la Unitat del Cel i la terra.
És fabulosa aquesta Unitat.
La fa possible el fet de despertar a
aquesta extraordinària
Realitat del Ser, i des de la FE:

Ell *en* tu i tu *en* Ell, *en* el teu

Centre

El Centrament és la porta a l'Infinit.
i el descobriment que tu ets el

SUBJECTE

del centrament

*Aquest
SUBJECTE
és qui mira,
des del Centre,
els continguts de la ment
i se'n desidentifica.*

*Aquest
SUBJECTE
ets tu que VIUS i MIRES des del
Centre.
Tu ets el SUBJECTE
que des de la Fe
ets conscient
d'estar **en** Jesús
i Jesús **en** tu.*

***Si vols que
meditem
junts?***

Segueix-me

*Estigueu **en** mi*

*Donat que soc Jo, el Verb de Déu, qui dono aquesta ordre i manifesto aquesta meva voluntat, et convido i t'espero a viure **en** la meva intimitat **en** tu. T'invito a què t'habituis a estar **en** mi. Què em respons?*

1
Habitua't
a mirar
i a viure
des del teu
Centre.
Jo
t'hi
espero.

2

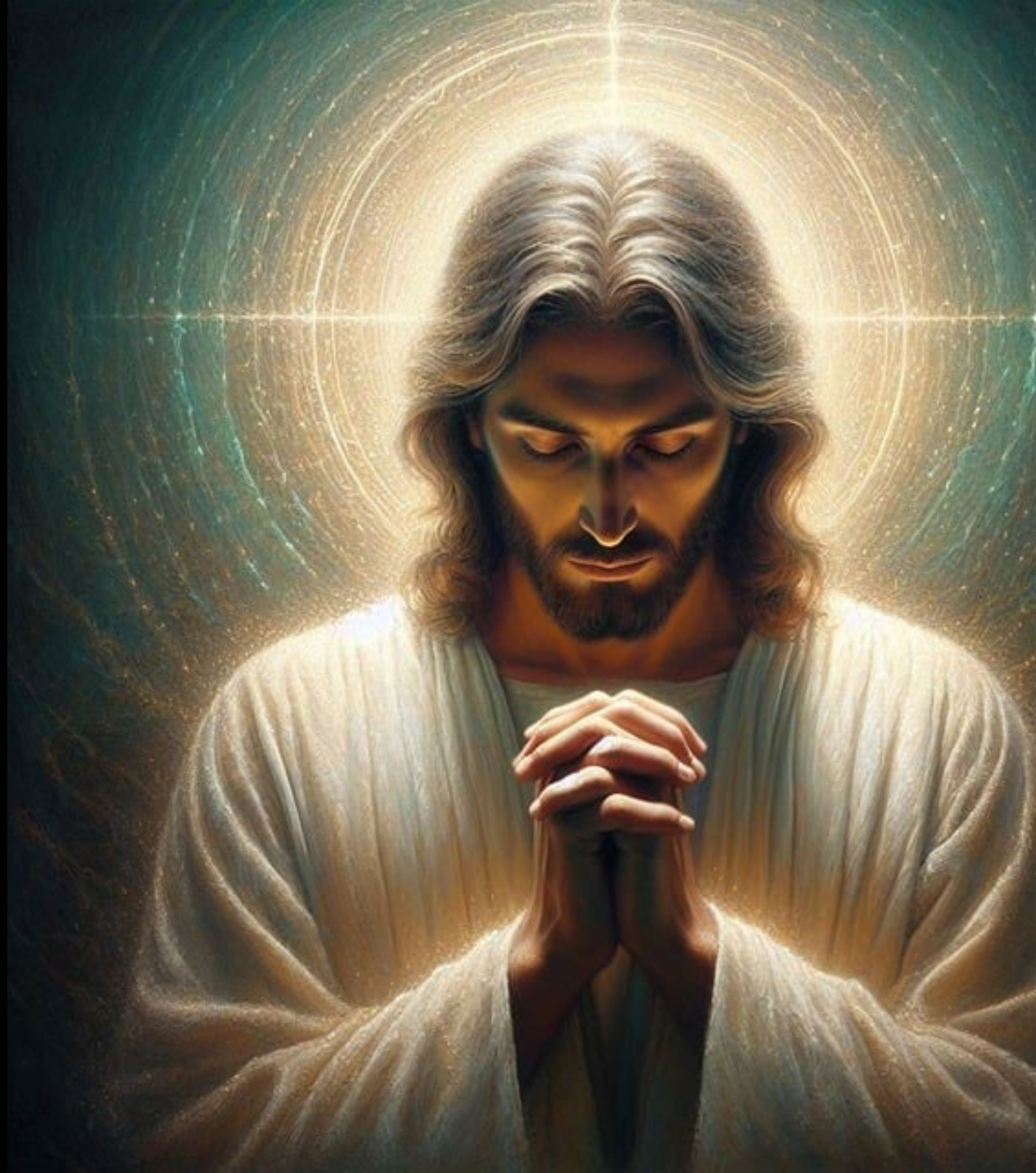
Habitua't
a desidentificar-te
dels objectes
(exterior i interiors).
A Mi no m'hi trobaràs.

3

Habitua't
a mirar
les percepcions i
les remogudes
del teu personatge
i a separar-te de
l'elaboració i la
interpretació
mental que en fa.

*Vols
racollir-te
en mi, en el teu
Centre?
Allí m'hi trobaràs
sempre.*

4

Habitua't
a dir-te:

*La meva identitat
és el Ser.*

*M'identifico
i visc en el meu
Centre
d'energia,
d'intel.ligència,
d'amor-~~f~~elicitat.*

5

Habituà't
a sentir-te el
SUBJECTE
que ho viu tot
des del Centre,
perquè
fins que no prenguis
consciència de
SUBJECTE,
viuràs
desconnectat
del teu
Centre,
on Jo hi estic *en* tu.

6

*Habitua't
a estar
en
mi.*

*Penetrar
cada cop més
en
la profunditat,
de la
Meva
Intimitat.*

7

Habitua't
a estar en mi,
no només
uns instants,
algunes hores
passatgeres.

Vols
estar en mi
d'una manera
permanent,
habitual,
constant,
fidel?

8

Habitua't

*a estar en mi,
a pregar en mi,
a adorar en mi,
a estimar en mi,
a sofrir en mi,
a treballar en mi,
a actuar en mi,
a fer en mi,
a reposar en mi.*

9

Habitua't a estar en mi

*per presentar-te a qualsevol persona,
a qualsevol cosa, a qualsevol relació,
des de mi, Jo en tu, tu en mi.*

10

Habitua't
a dir-te:

*Jo soc el
Centre
de tota
experiència.*

*En aquest
Centre
hi ha
ALGÚ
amb qui m'hi
trobo.
"Soc Jo"*

11

*Habitua't
a estar en mi,
en aquesta
SOLEDAT
on Jo vull
atraure
la teva ànima
i parlar-te.*

Heus ací el context d'aquesta proposta de Jesús

Jo soc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dona molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu.

(Jn 15, 1-7)

*L'avantatge extraordinàriament generosa per part de
Jesús és aquesta:*

*Si esteu **en** mi i les
meves paraules resten
en vosaltres,
**podreu
demanar
tot el que
voldreu,
i ho tindreu.***

(Jn 15, 7)

Preguem

*Diguem tots junts el que Jesús diu
a la nostra ànima,
a través de*

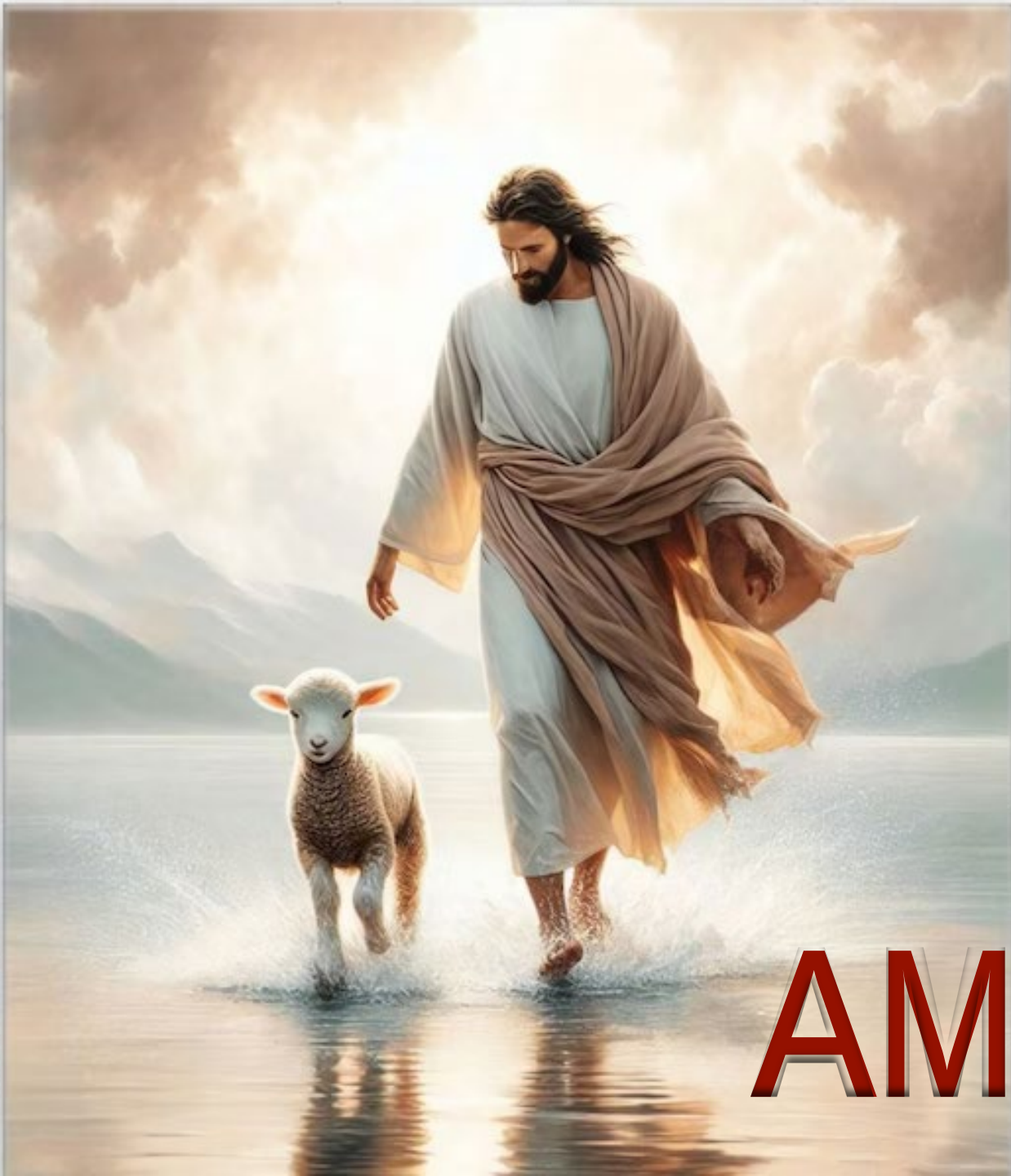
Santa Faustina Kowalska:

*Desitjo que visquis segons la Meva voluntat en els recons més
secrets de la teva ànima. (443)*

*L'ànima que més estimo és la que creu fortament en la Meva bondat i
la que em té una confiança plena; li ofereixo la Meva confiança i li
dono tot el que em demana. (453)*

*Has de saber que quan aniquiles en tu la teva voluntat,
aleshores la Meva voluntat regna en tu.*

*Oh, quant estimo a les ànimes que se
m'han confiat totalment,
ho faré tot per a elles. (294)*

AMÉN